

اعلامیه مطبوعاتی

دشمن در خانه و ما در خواب!

(ترجمه)

هر صبح خبرهای غم‌انگیز ما را از خواب می‌پراند. کودکان در غزه خوابیده‌اند، بی‌آنکه بدانند فردا زنده‌اند یا نه. مادرائی که فرزندان‌شان را با دست‌ان لرزان از زیر آوار بیرون می‌کشند... پدرائی که دیگر جانی برای گریه ندارند.

رژیم یهود، با بی‌رحمی آتش بر خانه‌های بی‌دفاع ریخت. عید فطر را به عزا تبدیل کرد، پیش از آن ماه رمضان را با خون رنگین ساخت. قلب‌ها در غزه می‌تپد؛ اما با هر ضربی بمب، ناله‌اش به آسمان می‌رسد... و زمین در سکوت‌مان شرم‌منده است.

دیروز، در عازم زدن، پیکره‌هایی بی‌جان بر خاک افتادند، حماه و دمشق لرزیدند، اما حکام، همان‌هایی که خود را "رهبر" می‌نامند، بی‌حرکت ماندند. بی‌تفاوت، بی‌احساس، بی‌غیرت...! ماه قبل جنوب لبنان را کوبیدند. سال قبل یمن را و هر روز در فلسطین، خانه‌ای خراب، مادری داغ‌دار، طفلی بی‌پناه...! همه این‌ها، در سایه حمایت آمریکا و خیانت حاکمانی که به شما پشت کرده‌اند. بگوئید ای مسلمانان! هنوز باور نکرده‌اید که آنان از ما نیستند؟ هنوز در نیافته‌اید که اشک کودکان‌تان، نتیجه‌ی حاکمیت بی‌عدالتی و فراموشی اسلام است؟

خلافت ما رفت... و با آن، عزت و امنیت‌مان. دیگر کسی نیست که از ناموس‌مان، از خاکمان، از جان‌مان دفاع کند. دشمنان بی‌هیچ هراسی، در روز روشن خون می‌ریزند... چرا که حاکمان ما دل‌باخته‌ی تخت‌هایشان‌اند، نه دل‌سوز امت.

اما امید هنوز زنده است... ما بی‌کس نیستیم. ما بی‌نیرو نیستیم. ما بی‌راه نیستیم. تنها باید به آنچه از دست دادیم، بازگردیم؛ به خلافتی که پناه بود، سر بود، سایه‌بان بود.

حزب‌التحریر، این ندا را هر روز به گوش‌تان می‌رساند. صدایش صدای درد است، صدای بیداری، صدای بازگشت؛ بیابید صدای او را لیبیک گوئید تا دوباره بر خیزیم، دوباره باشیم، دوباره سر بلند شویم.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: 7]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر (دین و رسول) الله را یاری کنید، الله نیز شما را یاری می‌کند و گام‌های‌تان را استوار می‌گرداند.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر